

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

11 Rasülleri onlara:

“- Biz, kesinlikle sizin gibi beşer soyundanız. Fakat Allah nimetini, peygamberlik görevini, sünnetine, düzeninin yasalarına uygun olarak, iradesinin tecellisine tâbi, akıllı ve sorumlu kullarından bazılarına lütfeder. Allah’ın izni olmadan bizim size bir delil getirmemize imkân yok. Mü’minler Allah’a, yalnız Allah’a dayanıp güvenirler, işlerini O’na havale ederler” dedi.

وَمَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾

12 “- Bizim, Allah’a dayanıp güvenmememiz, işlerimizi O’na havale etmememiz için bir sebep yok. Bize gideceğimiz yolları, yaşayacağımız hayat tarzlarını da göstermiştir. Sizin bize yaptığınız eziyete karşı elbette sabrederek mücadeleye devam edeceğiz. Tevekkül sahipleri, işlerini Allah’a havale edenler, Allah’a, yalnız Allah’a dayanıp güvensinler” dediler.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِيَّ مِلَّتِنَا
فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

★ 13 Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenler, kâfirler, Rasüllerine:

“- Elbette sizi, ya yurdumuzdan çıkaracağız, ya da, mutlaka dinimize döneceksiniz, bizim hayat tarzımızı benimseyeceksin” dediler. Rableri de onlara:

“- Baskı, zulüm ve işkence ile temel hak ve hürriyetleri, Allah yolunu, Allah yolundaki faaliyetleri engelleyen zâlimleri mutlaka helâk edeceğiz” diye vahyetti.

وَلَنُصَبِّتَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

14 Ve onlardan sonra, sizi, mü’minleri mutlaka o yerde, o ülkede yerleştireceğiz. İşte bu, işlediği ameller, hak ettiği mükâfatlar, cezalar üzerindeki hükümlerimin, her şeyi tek tek ortaya koyarak hükmümü icra edeceğimin endişesini duyan, azamet ve celâlimden, tehdidimden korkan, günahı, isyanı terkeden kimselere mahsustur.

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

15 Peygamberler, düşmanlarına karşı yardım ve zafer istediler. Allah zafer nasip etti. Her inatçı zorba da, diktatör de hüsrana uğradı.

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

16 İleride de, inatçı zorbaya, diktatöre cehennem vardır. Kendisine irinli su içirilecek.

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

17 Onu yudumlamaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek. Zorbayı, diktatörü her taraftan ölüm sıkıntısına benzer felâketler kuşatacak. Ölmeyecek, peşinden de, daha ağır bir cezaya çarptırılacak.

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

18 Rablerini inkârda ısrar edenlerin, kâfirlerin iyilik namına işledikleri amelleri, tıpkı fırtınalı bir günde, rüzgârın şiddetle savurduğu küle benzer. Yaptıkları iyiliklerin, kazandıkları hayırların karşılığında hiçbir şey elde edemezler. Başına buyruk yaşayarak büsbütün hak yoldan uzaklaşma, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercih işte budur.